

JUSTITSMINISTERIET

Folketinget
Retsudvalget
Christiansborg
1240 København K

Dato: 24. januar 2013
Kontor: Politikontoret
Sagsbeh: Anne Berg Mansfeld-
Giese
Sagsnr.: 2012-0030-0936
Dok.: 528148

Hermed sendes besvarelse af spørgsmål nr. 168 (Alm. del), som Folketingets Retsudvalg har stillet til justitsministeren den 1. november 2012. Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Pernille Skipper (EL).

Morten Bødskov

/

Carsten Madsen

Slotsholmsgade 10
1216 København K.

Telefon 7226 8400
Telefax 3393 3510

www.justitsministeriet.dk
jm@jm.dk

Spørgsmål nr. 168 (Alm. del) fra Folketingets Retsudvalg:

”Vil ministeren redegøre for de sager, som Den Uafhængige Politiklagemyndighed - ifølge direktør Kirsten Dyrman (Politiken, 14. august 2012) - har måttet henlægge, fordi det ikke har været muligt at identificere de involverede polititjenestemænd? Vil ministeren i den forbindelse give en redegørelse for, hvilke identifikationsproblemer man er stødt på i hver enkelt sag, og hvilke metoder politiet og Politiklagemyndigheden har brugt i forsøget på at identificere politifolkene, samt for, om en bedre logning og registrering af politiets arbejde ville kunne have løst identifikationsproblemerne? Spørgsmålet har tidligere været stillet i folketingsåret 2011-12, jf. REU alm. del - spm. 1015.”

Svar:

1. Justitsministeriet har til brug for besvarelsen af spørgsmålet indhentet en udtalelse fra Den Uafhængige Politiklagemyndighed, der har oplyst følgende:

”Politiklagemyndigheden har ikke umiddelbart mulighed for at redegøre for de enkelte sager, som myndigheden har måttet afslutte, uden at det har været muligt at identificere den eller de involverede polititjenestemænd, idet dette vil kræve en omfattende manuel gennemgang af myndighedens sager.

Mere generelt kan Politiklagemyndigheden oplyse, at vanskelighederne med at identificere de relevante polititjenestemænd navnlig opstår i de tilfælde, hvor der indgives en klage eller anmeldelse mod en eller flere polititjenestemænd i tilknytning til større politiaktioner med deltagelse af mange polititjenestemænd. Det kan f.eks. dreje sig om politiets indgriben i forbindelse med uroligheder under demonstrationer, fodboldkampe eller større politiaktioner rettet mod bestemte grupperinger mv.

I de tilfælde, hvor identiteten på den indklagede/anmeldte polititjenestemand ikke umiddelbart fremgår af klagen/anmeldelsen eller af politiets rapportmateriale, vil Politiklagemyndigheden normalt igangsætte en nærmere efterforskning med henblik på at fastslå denne. Efterforskningen kan f.eks. omfatte afhøring af klager/anmelder for nærmere signalment af polititjenestemanden, gennemgang af eventuelle videooptagelser fra episoden, afhøring af politiets indsatsledere og de polititjenestemænd, som deltog i politiaktionen samt eventuelle andre vidner til episoden. Politiklagemyndighedens efterforskning kan i disse tilfælde være ganske ressourcekrævende. Det har således meget stor betydning for Politiklagemyndighedens muligheder for at identificere den eller de ind-

klagede/anmeldte polititjenestemænd, at politiet – bl.a. i rapporter, patruljelister mv. – nøje registrerer hvilke polititjenestemænd, der deltager i de enkelte politiaktioner, herunder hvilke indgreb der foretages, hvem der foretager indgrebet, og hvem indgrebet retter sig imod.”

2. Justitsministeriet kan derudover henvise til besvarelsen af 13. september 2012 af spørgsmål nr. S 3849 fra medlem af Folketinget Pernille Skipper (EL).

Som det fremgår heraf, pågår der i øjeblikket overvejelser om, hvorvidt der er behov for nye tiltag med henblik på at forbedre mulighederne for at identificere politibetjente. I den forbindelse skal fordele og ulemper ved forskellige modeller afvejes.